

Ki a gengszter?

2014 augusztus 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Normál körülmények között a dán Politiken szerkeszt?je, Rune Lykkeberg cikkét Orbán Viktor tusnádfürd?i beszédével kapcsolatban egynek tarthatnánk a számos vélemény között, esetleg némely állításával vitatkoznánk.

Elég lehangoló, hogy Lykkeberg véleményét azért kell pozitív példaként kiemelnünk és megkülönböztetnünk a hazai balliberális értelmezések és a hasonló ideológiai eml?kön csüng? külhoni elemzések közül, mert a magyar kormányf? beszédét nem alapállásból ítéli el, hanem el?ször is megpróbálja megérteni.

Már elhangzása után sejteni lehetett, hogy a kormányf? idei tusnádfürd?i beszéde az utóbbi tíz évben elhangzottak között az egyik legfontosabb volt, s hogy sokan és sokszor fognak még hivatkozni rá. Kár, hogy a beszéd f?bb állításai nem a vita és az értelmes érvelések áramába csatornázódtak be, hanem faliújságszint? elítélésekkel kellett szembesülnie. Lykkeberg az üdít? kivételekhez tartozik. ?t megdöbbentette az a vad támadássorozat, amely Orbánt érte, s összevetette, arányította a beszédben foglaltak tartalmával.

Ezzel csak azt tette, ami egy gondolkodó értelmiségit?l elvárható. Szó sincs róla, hogy mindenben egyetértett volna Orbánnal, egyszer?en csak közvetítette saját értelmezésében az elhangzottak tartalmát, amikor leszögezte, Orbán beszéde els?sorban rendszerkritika. Arról sincs szó, hogy az ideológiai rendez?elvvel, az illiberális demokrácia köré gy?jtött érvekkel Lykkeberg teljes mértékben egyetértett volna, de véleményének nagy pozitívuma az, hogy a Nyugat eredeti szabadságeszményéb?l kiindulva els?sorban azt kérte számon Orbán támadóin, hogy miért akarják valakibe belefojtani a szót, aki kritizálja azt a Nyugatot, amely valóban számtalan problémával küszködik.

Itt jegyezném meg, hogy az Orbán-beszéd értelmezésekor sajnálatosan összecsúszik két összeér?, de mégis különböz? állítás. Az egyik: a fejlett demokráciáknak el kellene végre ismerniük lesajnálás nélkül az illiberális demokráciák jogát a világban való jelenléthez; a másik: Magyarország elutasítja az er?sen relativizáló liberális értékszemléletet, nemkülönben a neoliberális, szociálisan érzéketlen gazdaságpolitikát. Orbán a válságból való kiút keres?it vette számba, a megugrott gazdasági fejl?dés országainak törekvéseit, eredményeit értékelte.

S bár ezzel vádolják, nem találunk a beszédben egyetlen mondatot sem, amely arra utalt volna, hogy nekünk a putyini rendszert vagy a török mintát kellene megvalósítanunk, vagy akár vissza kellene lépnünk az alkalmazott

demokráciák, a „hibrid rendszerek” (Fricz Tamás írt err?l nemrégiben) világába. Ha Orbán a magyar demokráciafokot vissza akarná srófolni, és a legközelebbi március 15-i beszédében, teszem azt, Putyin államát állítaná a szabadságszeret? magyarok elé követend?nek, megkockáztatom, az körülbelül mínusz félmillió szavazatot jelentene.

Lykkenberg, bár sietett kijelenteni, hogy nem az illiberális demokrácia az el?revezet? út, leszögezte, hogy azok, akik Orbánt démonizálják, a könnyebb megoldást választották: „Egyszer? Orbánt a politikai gonoszság ikonjaként beállítani, de az a nyugati ostobaság és süketség jele, ha minden alternatívát moralista alapon elutasítunk.” A helyzetet bonyolítja, hogy még az a Fareed Zakaria is, akinek nevével összeforrt az „illiberális demokrácia” kifejezés, Orbán beszédével kapcsolatban jelezte, hogy ? azt nem pozitív értelemben használta, s ? is a putyini modell követésével vádolta meg a kormányf?t.

Mindez még a lefolytatható viták mezsgyéi között van. A lefolytathatatlan viták jellemzésére szinte már állandó jelképként Charles Gatit idézhetjük. Megint kitett magáért. Ha Charles Gatinak Magyarországgal kapcsolatban többpontos javaslata van, akkor már biztosak lehetünk abban, hogy a t?zön rotyogó fazékban olyan ételt készített nekünk, amelyt?l kórházi ápolásra szorulunk.

Akárhány pontban foglalja össze javaslatait, abból az egyik egészen bizonyosan a felforgatást, a dezorientálást, a káoszt akarja látni Magyarországon. Nem is igen értjük, miért nem takarékoskodik szürkeállományának nagyszer? produktumaival, miért pazarolja ránk onnan a messzi Amerikából bombasztikus bomlasztó ötleteit. Akinek akkora agya van, mint ?neki, annak hazafias kötelessége lenne megoldást keresni Amerika komoly problémáira. Például foglalkozhatna azzal, milyen következményei lehetnek a Ku Klux Klan megjelenésének az ostromállapotban lév? Missouri állambeli Fergusonban, amiért ott egy rend?r lel?tt egy 18 éves fekete fiút. Sokkal testhez állóbb feladat lenne ez Gatinak, mint a tusványosi beszéd jelentésárnyalatait félremagyarázni. Hiszen Gati az Egyesült Államokban él, oda tartozik, ?ket szolgálja, mit tör?dik ? velünk, ha egyszer semmit sem tud rólunk!

Csak azért nem írom, hogy vigye a javaslatait a Fehér Házba, mert lényegében oda vitte. Oda címezte. Ellenünk. A The American Interest cím? folyóiratban a legarcátlanabb módon arra kérte az amerikai kormányt, hogy folytasson Magyarország ellen „büszke, de udvarias kulturális háborút a hivatalos sajtóban papoló Amerika-ellenes gengszterekkel”. E szerint nyugati szabadságeszmény ide vagy oda, Amerikát bírálni nem lehet. Aki kritikai megjegyzésekkel illeti, az gengszter. Akárhogy er?ltetem a memóriámat, nem emlékszem rá, hogy a függetlenségi nyilatkozatban szerepelt volna ez a mondat: „Amerika bírálhatatlan, aki kritizálja, az gengszter.”

Gati egyébként is imádja a háborút, pláne, ha az nem Amerikában következik be, és hiába szabadkozott egyik cikkében, hogy ? két évvel ezel?tt óva intette Magyarországot a polgárháborútól, mert ez nem így történt. ? egy interjúban pontokba szedve egyértelm?en lehet?ségként említette meg Magyarország számára a polgárháborút, hogy megd?ljön az az Orbán-kormány, amelyet kétharmados többséggel demokratikusan választott meg a magyar nép. Hogy közben álszent módon beszúrta, ett?l „isten ?rizz”, az nem perdönt?. Az a perdönt?, hogy az Orbán-kormány megdöntésére fölsorakoztatott lehet?ségek számbavételekor le tudta írni azt a szót, hogy „polgárháború”. (Valasz.hu, 2012. január 11.)

Gati szerelmes lehet a háború szóba, mert most, két és fél év elteltével már nem polgárháborúban gondolkodott, hanem kulturális háborút javasolt. Ezt is ki fogja magyarázni, de a „cultural war” kifejezést sajnos sehogyan sem lehet másképpen fordítani. Éppenséggel írhatott volna „kulturális forradalmat” is, akkor legalább a maoista terminológia révén tisztábban látná minden olvasó az ? diverzáns szándékait. Ismerünk furcsa háborút, állóháborút, villámháborút, és sok egyebet, udvarias háborúról még nem hallottunk. Szellemi kéj elképzelni Charles Gati büszke és udvarias háborúját. Hogyan is kezd?dne? Mondjuk így: „Tisztelt Uram! Megsemmisíthetem önt? Pardon, ez csak kulturális háború! Akkor nem is önt semmisíteném meg, ha megengedi a nagyobb liberalizmus nevében, hanem csak mindössze az elképzeléseit zúznám ízzé és porrá a hazájáról, hazája jöv?jér?l. Mi a véleménye err?l, tisztelt uram? Nem akarná inkább helyettem elkezdeni az önmegsemmisítést? Ezt csak udvariasságból kérdezem.”

Aki Washingtont arra biztatja, hogy gyakoroljon nyomást az EU-ra, vizsgálják felül Magyarország uniós tagságát, az megengedhetetlen módon beleavatkozik egy független ország belügyeibe. Lám csak, egy liberális hogyan mutatja ki antiliberalizmustól beszürkült foga fehérjét! És aki ezt még meg is fejeli azzal, hogy Washington folytasson ellenünk kulturális háborút, az már közel van – mihez is?

Keressük a szavakat.

De csak egy kérdésünk van: ki itt a gengszter?

mno.hu - Körmendy Zsuzsanna

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló